

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2922/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Димитар Иванов, адвокат из ..., против тужене „Хеба“ ад Бујановац, коју заступа Данило Дозет, адвокат из ..., ради уплате премије добровољног пензијског осигурања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1232/13 до 21.05.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ предмет Основног суда у Врању – Судска јединица у Бујановцу П1 2/11 Апелационом суду у Нишу, ради оцене изузетне дозвољености ревизије.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању – Судска јединица у Бујановцу П1 2/11 од 15.11.2012. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да код Дунав друштва за управљање добровољним пензијским фондом ад из Београда, као правног следбеника Акционарског друштва за пензијско осигурање „Дунав ТБИ“ у корист тужиоца уплати пензијски допринос од 103.500,00 динара за период од 09.12.2005. године до 27.01.2009. године. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 109.240,00 динара са законском затезном каматом од 15.11.2012. године, као дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1232/13 од 21.05.2013. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању – Судска јединица у Бујановцу П1 2/11 од 15.11.2012. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се иста размотри као изузетно дозвољена у смислу члана 404. ЗПП.

После разматрања списка Врховни суд је утврдио да Апелациони суд у Крагујевцу није могао уступити предмет Врховном суду на стварну надлежност, јер за сада нису испуњени процесни услови за одлучивање о ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Апелационог суда, односно Врховног касационог суда потребно да се размотри правно питање од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Другим ставом изреке истог члана прописано је да је о дозвољености ревизије из члана 1. овог члана решењем одлучује Апелациони суд у већу од троје судија који нису учествовали у доношењу другостепене пресуде. Трећим ставом истог члана прописано је да је против решења којим се не дозвољава ревизија дозвољена жалба Врховном касационом суду.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14) прописано је да ће се поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровести по одредбама овог закона.

Сходно члану 191. ЗПП поступак у овој парници покренут је тужбом поднетом дана 04.01.2011. године, а правоснажно је окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1232/13 од 21.05.2013. године, односно пре 31.05.2014. године, као дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), сагласно чему је апелациони суд надлежан да оцени изузетну дозвољеност ревизије на основу цитиране одредбе члана 404. став 1. ЗПП, и из ког разлога му се предмет уступа.

Када Апелациони суд у Нишу, у форми решења, одлучи о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП, предмет ће доставити Врховном суду на даљи поступак.

Са изнетих разлога, Врховни суд је донео садржану у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић